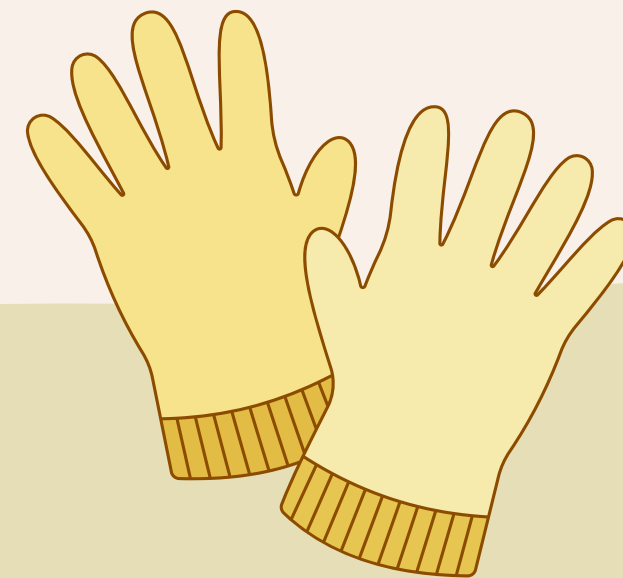
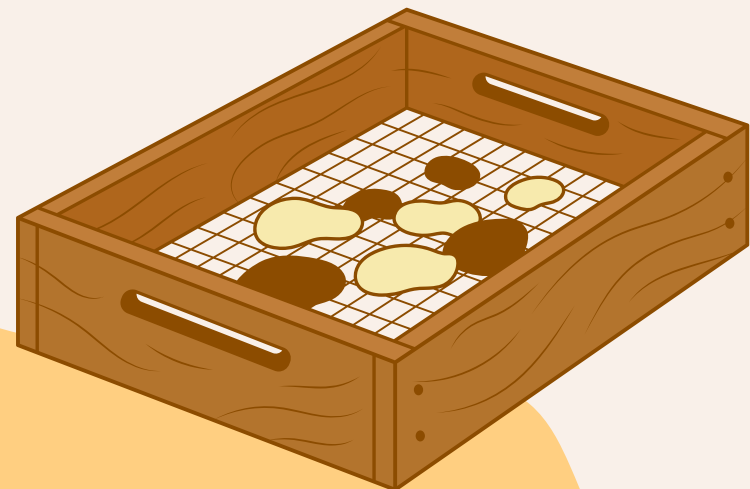

A LA RECERCA DE L'OS PERDUT

PSEUDÒNIM: ARC DE SANT MARTÍ

Vet aquí que una vegada hi havia una noia que es deia Carlota. Era una noia simpàtica, amable, aventurera, creativa i imaginativa.

Tenia 28 anys i va néixer als Hostalets de Pierola.

De petita va estudiar a l'escola Renaixença i després va anar a estudiar a Barcelona la carrera d'Arqueologia. Li encantava estudiar les pedres, les ruïnes i tot el que tenia a veure amb l'època antiga. Una vegada va acabar d'estudiar, va trobar feina a Copenhaguen. Li encantava viure en aquella ciutat, visitar el barri de Christiania perquè era molt diferent dels altres i passejar amb el seu gos Trèvol i les seves amigues fins a l'escultura de la "Sireneta", a vegades en bicicleta i altres caminant.

Un dia, mentre llegia un llibre a la biblioteca de Copenhaguen, li van trucar del CRIP que és el Centre de Recuperació i Interpretació Paleontològica dels Hostalets de Pierola. Havia desaparegut un fòssil molt important i valuós pel poble. Era un os del *Pierolapithecus Catalaunicus*, més conegut com el Pau. La van trucar a ella perquè coneixia molt bé el Pau i segurament podria anar a investigar.

Ràpidament, va anar a casa, va fer la maleta i va agafar el seu gos el Trèvol. El seu gos era un petit cadell de 5 mesos que li encantava jugar i no podia estar moltes hores sense ella. La Carlota i el Trèvol van anar a l'aeroport i van agafar el primer avió cap a Barcelona.

El Trèvol era un gos que tenia molt bon olfacte, una vegada al CRIP van començar a investigar. El Trèvol va començar a olorar el terra i es va posar molt nerviós. Els del CRIP li van explicar a la Carlota que havia desaparegut a la nit, havia sonat l'alarma i quan van arribar van veure petjades i una ombra que marxava corrents, però se'ls hi va escapar.

El Trèvol va guiar a la Carlota i a totes les persones del CRIP a on havien d'anar; van passar per diferents pobles primer van passar per Piera després per Vallbona d'Anoia i finalment el gos els va portar fins a Capellades. Allà van caminar per tot el poble fins a arribar a l'Abric Romaní.

L'Abric Romaní és un jaciment arqueològic on han trobat restes d'altres èpoques. En aquell moment el Trèvol es va posar molt nerviós i va començar a olorar i gratar la terra. Els treballadors i treballadores anaven parlant entre ells, deien:

-“Ai que ens descobriran!”

Fins que el Trèvol va sortir amb l'os a la boca i li va portar a la Carlota. Era l'os que s'havia perdut!

Els treballadors i treballadores deien que l'havien trobat ells, però era mentida. Aleshores els van dir que sinó deien la veritat trucarien a la policia, aleshores va venir la policia i va dir que si no deien la veritat els portarien a la presó, així que finalment van confessar que havien estat ells.

Els van demanar que diguéssim perquè ho havien fet i ells van respondre per què volien tenir un os més i que tothom pogués veure la feina que havien fet i els hi donessin molts diners. Els treballadors i treballadores van dir:
-“Ho sentim molt i esperem que us serveixin les nostres disculpes”

Per celebrar que l'os del Pau tornava als Hostalets de Pierola van fer una gran festa i l'alcalde li va donar mil gràcies tant al Trèvol com a la Carlota.

Per donar a conèixer la seva feina, la directora de l'Institut Escola Renaixença, la Cristina, la va convidar a la Carlota a totes les classes del centre a explicar el que havia estudiat i la seva gran aventura buscant l'os perdut.

IE

RENAIXEN EA

